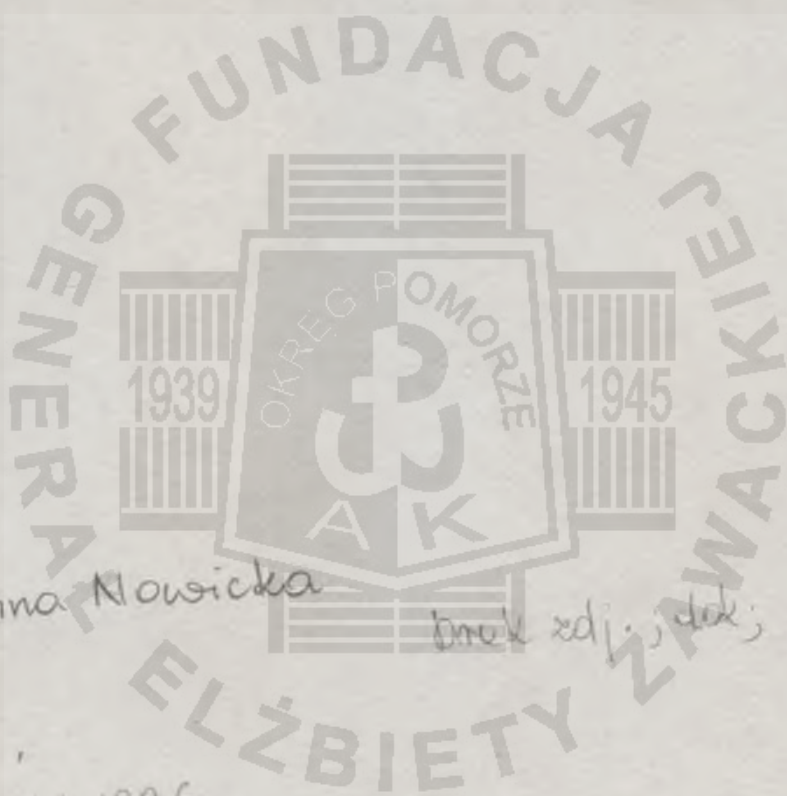

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

K. Międzykowska zebrała materiały
A. Dąbrowski oprac. 2014

kontakt: Hanna Nowicka

druk edj. i druk

++ 1996

PWK IIZ-AK

WSK
Poznań

MIKUKA Lucja

zam. PAWLAK

482/WSK

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

4821/4822

PWK, 242 AK
Poznań

MIKKA LUCJA

Zem. Poleskie

I./1. Relacja V, K. 2, S. 1-2

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie —

I/1

Relacja

Relacja o Powiaczce Pawlak Lucji z d. Mikusa
Spisana przez Hannę Nowicką z Poznania, na podstawie wypowiedzi
Lucji Pawlak, osiemdziesiąt siedemletniej; Janiny Adamczak i Michała Lichowickiego

Mps, ok. k. 2, s. 1-2

PAWLAK ŁUCJA z domu MIKUŁA urodzona 15.07.1921 r. w Poznaniu.
W czasie okupacji była pomocą lekarską, pielęgniarką przy lekarzu doktorze Brunonie Mikuła, który był jej bratem.

Terenem działania było miasto Poznań.

Ojciec Łucji Władysław Mikuła był przed wojną urzędnikiem Polskich Kolei Państwowych w Poznaniu, matka z domu Drax, zajmowała się domem. Władysław Mikuła był przedwojennym działaczem prawicy.

Do 1938 roku Łucja Mikuła ukończyła gimnazjum im. Zamojskiej w Poznaniu i roczny kurs handlowy.

Od I klasy gimnazjalnej należała do hufca Przysposobienia Wojskowego Kobiet w Poznaniu przy gimnazjum Zamojskiej i ukończyła kurs instruktorski PWK. Komendantką przy gimnazjum była Celina Bentkowska, instruktorką Ewa Korczyńska.

Łucja Mikuła była szkolona na obozach PWK i uzyskała stopień podinspektorki. (W załączeniu zdjęcia z obozu w Koszewnikach, woj. wileńskie).

W czasie okupacji Łucja Mikuła wykorzystwała wiedzę zdobytą w PWK, pracując jako pomoc lekarska przy bracie lekarzu Brunonie Mikuła. Wciągnięta do konspiracji, współpracowała z "Grupą Farmaceutów Poznańskich" zorganizowaną w aptecę przy ul. Głogowskiej 47.

Do grupy tej należeli m.in. mgr farm. Janina Adamanis, mgr farm. Michał Linkowski, dr Adamanis - mąż Janiny, lekarz med. Brunon Mikuła. Zespół ten udzielał pomocy Polakom, którzy byli działaczami poznańskich organizacji konspiracyjnych, czysto ukrywającymi się i ich rodzinom.

Od połowy stycznia 1941 r. do zakończenia wojny, Łucja Mikuła, jako pielęgniarka i pomoc medyczna swego brata z narażeniem życia dostarczała leki jako łączniczka między apteką a chorymi - osobom ukrywającym się. Wykonywała też tym osobom opatrunki, zastrzyki i t.p. Za jej pośrednictwem przesyłano leki również do więzienia na Młyńską i do Frortu VII.

W 1945 roku po częściowym wyzwoleniu Poznania w czasie trwania walk na zachodzie, został utworzony przez P.C.K. w Poznaniu przy ul. Sniadeckich (w barakach) przyfrontowy szpital, który udzielał pomocy rannym. W szpitalu tym pracowała grupa poznańskich lekarzy, pielęgniarzy i pielęgniarek. W grupie tej była również Łucja Mikuła z późniejszym mężem, inż. aparatury rentgenowskiej Jerzym Pawlakiem, który montował aparaturę rentgenowską i elektromedyczną.

Montaż tej aparatury po zniszczeniach wojennych stał się bardzo istotny. W miarę oswobodzenia kraju inż. Jerzy ~~Mikula~~ Pawlak wraz z Łucją Mikulą, posuwając się za frontem aż do Berlina, instalowali aparaturę rentgenowską i elektromedyczną w różnych ośrodkach i szpitalach.

W 1947 roku Łucja Mikula wyszła za mąż za inż. Jerzego Pawlaka. Jako swój warsztat pracy, założyli w Poznaniu przy ul. Półwiejskiej 13 warsztat naprawy aparatów medycznych i rentgenowskich. W 1949 roku prywatny warsztat został zlikwidowany.

Po dłuższej przerwie w pracy z powodu choroby, Łucja Pawlał podjęła pracę w Polskim Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Poznaniu przy ul. Młyńskiej 5.

W 1985 roku przeszła na rentę jako inwalida I grupy. W 1992 roku zmarł jej mąż. Łucja została sama. Jest członkiem Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, posiada uprawnienia kombatanckie.

Odnaczenia:

- Krzyż Armii Krajowej nr 16/95/673 z 7.04.1995
- Odznaka Weterana Walk o Niepodległość - nr 14750/95 z 11.11.1995 r.
- Medal Zwycięstwa i Wolności -1945 nr1144-76-181 z 26.11.1976
- Odznaka Grunwaldzka nr 18514/74 z 12.10.1974
- Odznaka Honorowa "Za zasługi w Rozwoju Woj.Poznańskiego" nr0-2800 z.14,07.1977
- Odzn.Honor. m.Poznania nr 7(176)75 z 18.06.1975
- Odzn. Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia nr 25676 z 7.04.1977
- Odznaka Honorowa P.C.K. IV st. - nr 45874 u 7.01.1975

Relacja spisała Hanna Nowicka na podstawie wypowiedzi Łucji Pawlak, oświadczeń świadków: mgr Janiny Adamanis i mgr Michała Linkowskiego, oraz na podstawie książki "Pierwsze lata" - Wspomnienia poznaniaków o latach 1945 - 1948 - praca zbiorowa - Wydawnictwo Poznańskie 1980 r.

Zat. 5 rubik
zdjęć.

Hanna Nowicka

9. 482/484

PHK 202 AK
Poznań

4 1999

MIKUTA Lecja

zem. Paszale (1947)

Mezowskosc Karty informacyjne

1939

1945

† 1996

cy. 482/48k

PKK, 242-AN
Poznań

MILUKA Luceja

zam. Paultek (1947r)

Urodzona w 1921r. w Poznaniu. Od młodości kochała gimnazjalnie należała do harca PKK (Komandantką była Celina Beutelschka) i instruktorce Ewie Korczyńskiej. Szkoła była na obozisku PKK w Kobzarnkach. Wcielona do konspiracji z grupy farmaceutów w Poznaniu (Antonia przy ul. Głogowskiej 47). Do grupy należał lekarz Brunar Nitkate. Zespół ten udzielał pomocy Polakom konsp. aktywnym. Od stycznia 1944 jako pielęgniarka i sprzedawca mieszkała w aptece 2 chorui. Za jej pośrednictwem przesyłano lekarstwa do szpitala na Służysku i do Fortu VII. Po upadku Poznania pracowała w przyfrontowym szpitalu. Współpracowała z inż. Lejsem Paulborem (późniejsza żona). Deten. Kwiecień AK i in.

zob. Relacja, T. 482/48k

A. Roj 2014

MIKULA Lucja
ZESKANOWANE

